

42

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: **0011**

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Č.j. : VS-389/835.3/2-2013

V Praze dne **10. října 2013**

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podala
..., státní občanka **Libanonu**, trvale byt
sad: ... o udělení státního občanství České republiky
podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního
občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **takto:**

žádosti shora jmenované o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Žadatelka ... podala dne **14.1.2013** prostřednictvím Úřadu městské
části Praha 2 žádost o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu
vnitru doručena dne **11.2.2013**. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt
od **23.4.1997** za účelem sloučení s cizincem. Žadatelka je **svobodná, bezdětná**, státní
občanka Libanonu. 16

Žadatelka byla usnesením Ministerstva vnitra ze dne **16.4.2013** v souladu
s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
(dále jen „správní řád“), informována, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne **11.2.2013**
podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen
„zákon o státním občanství“), správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České
republiky. Byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet
do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí
a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byla
s odkazem na ustanovení § 59 správního řádu předvolána na den **30.5.2013** k jednání
na Ministerstvo vnitra, neboť její osobní účast v řízení byla nutná. Důvodem pro její předvolání
bylo informování o podmínkách, za kterých může Ministerstvo vnitra prominout podmínku
pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b)
zákonu o státním občanství, která po osobě žádající o udělení českého státního občanství
vyžaduje, že prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbyde dosavadní
státní občanství nebo prokáže, že pozbyla dosavadní státní občanství, nejde-li o bezdomovce
nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky (doklad o pozbytí
dosavadního státního občanství se obstarává až poté, co Ministerstvo vnitra vydá žadateli
tzv. příslib udělení státního občanství České republiky). Žadatelka byla rovněž vyzvána,
aby odstranila nedostatky své žádosti doložením dokladů, které byly vyjmenovány
v odůvodnění usnesení.

Žadatelka se ve stanovený den k jednání na Ministerstvo vnitra dostavila. Bylo jí
umožněno nahlédnout do spisu a současně byla poučena o svých právech a povinnostech

v průběhu správního řízení dle § 36 a § 38 správního řádu, jakož i o podmínkách udělení státního občanství České republiky. Byla seznámena se stanovisky Úřadu městské části Praha 2 ze dne 28.1.2013 a Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen "cizinecká policie") ze dne 6.2.2013.

Žadatelka předložila při jednání na Ministerstvu vnitra cestovní pas Libanonu č. RL který byl vydán dne 17.10.2007 a jehož platnost byla prodloužena do 1.10.2017. Žadatelka uvedla ke svým cestám do zahraničí za posledních pět let ke dni podání žádosti, že pracovně pobývala v Kuvajtu, a to do 24.8.2009, poté již nikam mimo území České republiky nevycestovala.

Žadatelka je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Krajské pobočky pro hl.m.Prahu (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Do spisu doložila potvrzení zdravotní pojišťovny, že je pojištěncem od 1.1.1997 a ke dni 10.6.2013 nemá vůči zdravotní pojišťovně žádné finanční závazky na pojistném ani na penále. Dále doložila informace o pojištění s výpisem za období od 1.1.1997 do 24.4.2013 a za období od 1.1.1997 do 10.6.2013. Žadatelka nepředložila podrobné vyúčtování plateb pojistného, ačkoliv byla o to požádána. Z informací o pojištění, které byly vystaveny zdravotní pojišťovnou dne 24.4.2013 a dne 10.6.2013 je patrné, že žadatelka byla po převážnou dobu povoleného trvalého pobytu evidována zdravotní pojišťovnou jako samoplátce, a to v kategorii osob bez zdanitelných či započitatelných příjmů (dále jen „OBZP“); v období od 1.1.1997 do 30.4.1997 a v období od 6.9.1999 do 31.12.1999 byl jejím zaměstnavatelem a v tomto případě byl plátcem pojistného její zaměstnavatel.

Žadatelka byla evidována v kategorii samoplátce v období od 1.5.1997 do 5.9.1999 a od 1.1.2000 dosud. Žadatelka měla a stále má tak povinnost sama si platit zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Žadatelka pojistné hradila zpočátku se zpožděním několika dní. Žadatelka konkrétně pak jako pojištěnec registrovaný v kategorii osob bez zdanitelných, resp. započitatelných příjmů řádně neplnila povinnost hradit příslušné zdravotní pojištění, jak je stanoveno v ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, resp. v ustanovení § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Žadatelka vůbec nehradila pojistné za měsíce 2/1999 – 9/2006; nedoplatek pojistného uhradila dne 17.10.2006, kdy zaplatila částku 69 273 Kč. Kontrolou plateb pojistného z údajů v informačním systému zdravotní pojišťovny vyplynul závěr, že neuhrazené penále ke dni 13.2.2007 činilo částku 80 976 Kč. Zdravotní pojišťovna prominula žadatelce penále ve výši 50 976 Kč, a to dne 13.6.2007, zbývající část dlužného penále žadatelka hradila ve splátkách (dne 9.6.2008 částku 5 000 Kč, dne 22.6.2009 částku 4 000 Kč, dne 20.7.2009 částku 4 000 Kč, dne 20.8.2009 částku 4 000 Kč, dne 20.10.2009 částku 4 000 Kč, dne 20.11.2009 částku 4 000 Kč, dne 8.4.2010 částku 1 500 Kč, dne 10.5.2010 částku 2 000 Kč, dne 8.11.2010 částku 1 000 Kč a dne 10.7.2012 částku 500 Kč.

Ministerstvo vnitra žadatelku poučilo o tom, že z tohoto důvodu nesplňuje podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. konkrétně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů. Žadatelka požádala při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.5.2013 o prominutí této podmínky, uvedla, že pobývala v Kuvajtu a nebyla si vědoma své povinnosti platit veřejné zdravotní pojištění.

Žadatelka uvedla, že se na území České republiky zdržuje od roku 1992. Po příjezdu pracovala v obchodní společnosti svého bratra, a to jako textilní manažerka do roku 1996. V tomto roce odcestovala z pracovních důvodů do Kuvajtu, do České republiky se vrátila zpět dne 24.8.2009. Žadatelka uvedla, že v České republice pracuje pro zahraniční firmy v Kuvajtu a v Saúdské Arábii, a to v oblasti oděvního průmyslu. Uvedla, že v České republice nikdy nepodnikala jako fyzická osoba, ani neměla účast v žádné obchodní společnosti. Její příjmy (měsíčně cca 2 000 USD) pochází z Kuvajtu a ze Saúdské Arábie. Prohlásila, že je finančně soběstačná, v České republice nikdy nečerpala žádné dávky státní sociální podpory. Do spisu založila potvrzení Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 13.5.2013, že není a nebyla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na kontaktním pracovišti Praha 6. Do spisu dále založila aktuální potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, které bylo elektronicky podepsáno dne 20.5.2013, a v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů o neexistenci daňových nedoplatků potvrzuje ke dni 25.4.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložila potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 6.5.2013 o stavu závazků týkajících se pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále ve smyslu § 22 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti v platném znění, v němž je uvedeno, že žadatelka není ke dni 6.5.2013 registrována v evidenci České správy sociálního zabezpečení jako plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále.

Žadatelka uvedla, že bydlí na adrese trvalého pobytu v bytě o velikosti 3+1, jehož vlastníkem je manželka jejího bratra, paní _____ měsíční náklady spojené s bydlením nehradí. Do spisu založila prohlášení majitelky bytu ze dne 28.5.2013 a prohlášení _____ ze dne 20.3.1997 o poskytnutí ubytování. Dále doložila výpis z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 30.5.2013, z něhož vyplývá, že jediným vlastníkem bytu je paní _____

Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 24.7.2013 informovalo žadatelku, že před vydáním rozhodnutí má možnost se seznámit se spisem a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Této možnosti žadatelka nevyužila.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatelka splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 23.4.1997, žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 2 dne 14.1.2013. Žadatelka splňuje také další část citované podmínky, tj. že se po dobu posledních pěti let před podáním žádosti na území České republiky převážně zdržovala.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 12.2.2013 a dne 8.10.2013 výpisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, které neobsahují žádné informace o odsouzení dotyčné osoby. Žadatelka tak splňuje další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelkou proveden dne 22.1.2013 před Úřadem městské části Praha 2 v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže

a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka znalost českého jazyka prokázala a splnila tak i podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. konkrétně zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (§ 8 odst. 3 zákona o státním občanství).

Žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť na základě dokladů doložených v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že hrubě porušovala své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když dlouhodobě nehradila platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Žadatelka měla povinnost provádět ve stanovené výši pravidelné platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění od doby povoleného trvalého pobytu, tj. od 23.4.1997. Konkrétně pak jako pojištěnec registrovaný v kategorii osob bez zdanitelných, resp. započitatelných příjmů řádně neplnila povinnost hradit příslušné zdravotní pojišťovně pojistné, jak je stanoveno v ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, resp. v ustanovení § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Žadatelka však platby pojistného hradila zpočátku se zpožděním několika dní, a za měsíce 2/1999 až 9/2006 platby pojistného vůbec nehradila. Při jednání na Ministerstvu vnitra uvedla, že pobývala v Kuvajtu a o své povinnosti hradit pojistné nevěděla. Dle ustanovení § 8 odst. 4 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec není povinen platit pojistné po dobu, kdy je dlouhodobě v cizině, pokud je v cizině zdravotně pojištěn a učinil o této skutečnosti u příslušné zdravotní pojišťovny písemné prohlášení. Povinnost platit pojistné však zaniká až dnem, který pojištěnec v prohlášení podle věty první uvedl, ne však dříve než dnem následujícím po dni, kdy toto prohlášení bylo doručeno příslušné zdravotní pojišťovně. Od stejného dne až do dne, kdy se pojištěnec u příslušné zdravotní pojišťovny opět přihlásil, nemá pojištěnec nárok na úhradu péče hrazené zdravotním pojištěním. Současně s opětovným přihlášením u příslušné zdravotní pojišťovny je pojištěnec povinen této pojišťovně dodatečně předložit doklad o uzavřeném zdravotním pojištění v cizině a jeho délce. Pokud pojištěnec takový doklad nepředloží, je povinen příslušné zdravotní pojišťovně doplatit zpětně pojistné tak, jako by podle tohoto ustanovení nepostupoval. Za dlouhodobý pobyt v cizině se považuje nepřetržitý pobyt delší šesti měsíců. Dle ustanovení § 8 odst. 5 citovaného zákona, nezaplatí-li plátcé pojistného pojistné ve stanovené výši a včas, je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na dlužníkovi jeho zaplacení včetně penále.

Žadatelka nedoplatek na pojistném ve výši 69 723 Kč uhradila jednorázově dne 17.10.2006. Zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce penále, které ke dni 13.2.2007 činilo částku 80 976 Kč. Zdravotní pojišťovna prominula dne 13.6.2007 část vyměřeného penále ve výši 50 976 Kč; zbývající dlužné penále uhradila žadatelka v několika měsíčních splátkách do dne 10.7.2012.

Žadatelka rovněž neplnila své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Žadatelka porušila ustanovení v té době platného zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, který nabyl účinnosti od 1.10.1992, neboť se nezdržovala na území České republiky aniž tuto skutečnost oznámila příslušnému úřadu. Dle ustanovení § 13 odst. 1 citovaného zákona oprávnění cizince k dlouhodobému nebo trvalému pobytu na území České republiky zaniká, pokud cizinec pobývá mimo území České republiky nepřetržitě po dobu delší než 180 dnů a předem tento pobyt neoznámil orgánu Ministerstva vnitra. Žadatelka se zdržovala v zahraničí i v době, kdy nabyl účinnosti zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a svůj pobyt v zahraničí rovněž neoznámila cizinecké policii. Žadatelka dodatečně dne 12.6.2013 oznámila odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra své pobyty mimo území České republiky od 23.9.2007 do 9.12.2008 a od 18.10.2009 do 4.2.2010.

Žadatelka rovněž neplnila své povinnosti na úseku daní. Uvedla, že pobírá pouze příjmy ze zahraničí, a to konkrétně měsíčně cca 2 000 USD (amerických dolarů), avšak neprokázala, že by tyto příjmy na území České republiky podrobila daňovému řízení jako daňový rezident. Ministerstvo vnitra v této souvislosti upozorňuje žadatelku na stále platné znění Smlouvy mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku, která byla vyhlášena pod č. 30/2000 Sb. m.s. (zkratka „m.s.“ znamená „mezinárodních smluv“), a která nabyla účinnosti od 24.1.2000. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti), a vztahuje se na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů nebo územněsprávních celků, ať je způsob vybírání jakýkoli. Za daně z příjmu a majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou v případě Libanonu daň ze zisků z průmyslových, obchodních a neobchodních profesí, daň z platů, mezd a penzí, daň z příjmu z movitého majetku, daň ze staveb; v případě České republiky je to daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob, daň z nemovitostí. Účelem této mezistátní smlouvy o zamezení dvojího zdanění je jednak zabránit dvojímu zdanění téhož příjmu, popř. téhož majetku, jak ve státě zdroje, tak i ve státě příjemce, a jednak i zabránit tomu, aby některý příjem nebyl zdaněn vůbec, což je pravděpodobně případ žadatelky, která měsíční příjmy ve výši cca 2 000 USD vůbec nezdaňuje.

Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je relevantní poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. U žadatelky docházelo k opakovanému neplnění povinností vyplývajících z předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, když neodváděla platby pojistného a v důsledku toho jí pak bylo vyměřeno sankční penále. V této souvislosti Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému, řádné fungování tohoto systému a tím i zdravotní péče je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje. Žadatelka se dopustila rovněž porušení povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu

upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. ze zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, který nabyl účinnosti od 1.10.1992 a byl zrušen 1.1.2000, kdy byl nahrazen zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelka rovněž se dopustila porušení předpisů na úseku daní.

Žadatelka požádala o prominutí splnění výše uvedené podmínky a uvedla, že se tak stalo z důvodu její neznalosti právních předpisů. Ministerstvo vnitra by mohlo v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra této možnosti nevyužilo a neprominulo žadatelce splnění výše uvedené podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatelky nebyly shledány. Jak je z výše uvedeného patrné, žadatelka porušovala dlouhodobě a opakovaně předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění, ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky a ustanovení na úseku daní. S ohledem na tyto skutečnosti má Ministerstvo vnitra za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatelka bude řádně plnit povinnosti, které jí vyplývají z českého právního řádu, a proto je nutné poskytnout jí určitý čas k tomu, aby si vztah k České republice upravila. Nelze přijmout její argument o neznalosti právních předpisů, neboť na území České republiky sice pobývá od roku 1992, avšak i přestože byl její pobyt přerušen dlouhodobým pobytem v zahraničí, který příslušným úřadům neoznámila (od roku 1996 do 24.8.2009), pobývá zde po dostatečně dlouhou dobu, aby si povinnosti vyplývající z českého právního řádu osvojila. Dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadatelce víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejích práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat. I v případě cizince platí zásada, že neznalost zákona neomlouvá. Navíc porušení výše uvedených povinností není v žádném případě bagatelní, jak je sama žadatelka vidí. Na základě výše uvedeného nelze souhlasit s tvrzením žadatelky, že nemá a nikdy neměla problémy s dodržováním zákonů a předpisů a že všechny povinnosti vůči státu si plní bez problémů, když v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelka opakovaně a dlouhodobě porušovala hned několik právních předpisů.

Přihlédnuto bylo rovněž k tomu, že žadatelka nepředložila podrobné vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění a penále, jak jí bylo uloženo, čímž neposkytla správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost, jak jí ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu.

Státní občanství je charakterizováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována nejen vazbami rodinnými, sociálními, pracovními, ale v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. U žadatelky není ani možné konstatovat, že se na území České republiky pracovně integrovala, když byla zaměstnána jen v obchodní společnosti svého bratra, a to od 1.1.1997 do 30.4.1997, a od 6.9.1999 do 31.12.1999, jinak byla vedena zdravotní pojišťovnou v kategorii OBZP, a velkou část povoleného trvalého pobytu na území České republiky (od 23.4.1997) pobývala v zahraničí, odkud se vrátila do České republiky teprve dne 24.8.2009. Avšak i od této doby žadatelka pracuje pro firmy v zahraničí, konkrétně v Kuvajtu a v Saúdské Arábii, odkud pochází i její současné příjmy.

Ministerstvo vnitra po zhodnocení všech důkazů provedených ve správním řízení rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, neprominulo žadatelce podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, kterou porušila neplněním několika právních předpisů, a nevydalo žadatelce příslib udělení státního občanství České republiky, na základě kterého by si mohla obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tak i podmínku pro udělení státního občanství České republiky, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra žadatelku upozorňuje, aby si neobstarávala doklad o pozbytí dosavadního státního občanství bez příslibu udělení státního občanství České republiky, neboť v případě získání tohoto dokladu se stane osobou bez státního občanství (apatridou).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).



Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs
referent společné státní správy a samosprávy

157